

19. Minimumsstraffen forhøjes fra 10 Kr. til 50 Kr., hvorhos der er tilføjet Straffebestemmelser for Anbringelse af ikke-autoriserede Kendingsmærker paa Automobileer eller af falsk Politistempel paa Automobileer eller deres Nummerplade saa vel som for uberettiget Plombering af samme.

20. Til Erstatningsregelen er føjet en ny Bestemmelse, navnlig gaaende ud paa, at en skadelidendes Erstatningspaastand skal kunne paakendes under en anlagt offentlig Sag, selv om der ikke paalægges Sigtede Straf. Paa den anden Side skal Betingelsen for Erstatningspligt alene være, at der sker Skade ved Sammenstød med Automobilet eller derved, at vejfarende Heste blive sky for Automobilet (efter Loven af 1906 tilføjes her: »eller paa anden lignende Maade i Automobilets Nærhed«).

21. I Bestemmelserne vedrørende Udlændinge er sket den Ændring, at naar en Udlænding er i Besiddelse af et af en udenlandsk Myndighed udstedt Bevis for, at Automobilet opfylder de der gældende Forskrifter, og dette Bevis tillige indeholder de i Loven forlangte Oplysninger om Ejeren eller Brugeren's Navn og Bopæl, om Automobilets Bestemmelse, om Heste-Kraften o. s. v., bortfalder den ellers paabudte Undersøgelse.

22. Forslag til Revision af Loven fremsættes inden Udgangen af Aaret 1909.

I Landstinget indsattes — efter Forslag af Udvalget — Punkterne 3, 11, 12, 1ste Del, 13, 14, 15 og 20, sidste Del (af disse Punkter indeholdes de to sidstnævnte Lempelser i de gældende Regler). — Et Mindretal indenfor Landstingsudvalget (Matzen, Moltke-Bregentved og Rottbøll) stillede et Ændringsforslag om, at det under alle Omstændigheder skal være tilladt Ejere at køre til deres Bopæl eller deres Forretningslokaler, selvom disse ligge paa de stærkt befærdede Strøg, hvor Justitsministeren kan forbyde al Automobilkørsel, dog saaledes, at vedkommende kun maa køre med ganske ringe Fart, at Politiet skal anvise ham den Vej, ad hvilken han skal køre til den nærmeste Vej, det er tilladt at befære, og endelig, at han skal medføre et skriftligt Bevis for, at han har Tilladelse til denne Kørsel. Dette forkastedes med 24 St. mod 17. Matzen og Rottbøll oplyse i Betænkningen, at de, da de ere af den Anskuelse, at man burde gaa et Skridt i Retning af at fremme Udviklingen af den egentlige Nyttekørsel med Automobileer, i Udvalget havde stillet et